

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

05 decembrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Timofti Vladimir
Judecători – Plămădeală Ghenadie, Cobzac Elena

Examinând fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către avocatul *Astafiev Valeri* în numele condamnatului Negru Morel-Marius Lazăr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2022, în cauza penală în privința lui

Negru Morel xxxxx, născut la xxxx,
originar xxxxt,

în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Termenii de examinare:

prima instanță: 04.06.2021 -25.05.2022;

instanța de recurs: 22.06.2022 - 06.07.2022;

instanța de recurs în anulare: 14.09.2022 - 05.12.2022.

Asupra admisibilității motivelor invocate în recursul în anulare,
Colegiul penal

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2022, *Negru Morel-Marius xxxx* a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal și în baza acestei Legi, a fost condamnat la pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității în mărime - **220** (două sute douăzeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat în fapt că:

Negru Morel-Marius Lazăr cunoscând cu certitudine că acționează cu încălcarea prevederilor pct.14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere care prevede că "*conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere*", a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în următoarele circumstanțe:

La 15 septembrie 2020, aproximativ la ora 03:10 min., *Negru Morel-Marius Lazăr*, conștientizând că a consumat alcool și, respectiv se afla în stare de ebrietate alcoolică, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale și prevăzând urmările lor, a urcat la volanul automobilului de model "xxxxx", cu numărul de înmatriculare xxxxx, și în timp ce se deplasa prin mun. Chișinău, a fost stopat de către ofițerii Inspectoratului Național de Securitate Publică, la intersecția str. I. Pelivan și N. Costin.

Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, de către ofițerul Inspectoratului Național de Securitate Publică i-a fost prelevată o probă de aer cu alcooltestul "DRAGER", prin care a fost stabilită concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,36 mg/l, care conform prevederilor art. 134¹² alin. (3) Cod penal, constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, acțiunile lui *Negru Morel-Marius Lazăr* au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin.(1) Cod penal – "*conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat*".

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, a declarat apel avocatul *Astafiev Valeri* în numele inculpatului *Negru Morel-Marius Lazăr*, care a solicitat casarea integrală a sentinței, cu achitarea inculpatului din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

3.1 În motivarea cererii de recurs a invocat că, la documentarea cazului lui *Negru Morel-Marius Lazăr*, i-a fost încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil și anume că, agenții constatatori nu au respectat prevederile legale cu privire la dreptul cetățeanului de a fi informat despre modalitățile de realizare a testului alcooloscopic și de contestare în caz de dezacord.

A mai invocat că, agenții de patrulare nu au respectat un șir de acte normative ce vizează procedurile din Regulamentul privind modul de testare alcoolscopică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 296 din 16.04.2009.

În acest sens, a remarcat că, deși în materialele cauzei se conține îndreptarea semnată de agenții constatatori către Instituția Medico - Sanitară Publică Dispensarul Republican de Narcologie aceasta nu a fost adusă la cunoștința inculpatului și acesta fiind cetățean străin nu a fost însoțit la destinație de către agenții de patrulare.

A remarcat că, urmează de apreciat critic argumentul primei instanțe precum că, apărătorul în susținerea poziției sale a invocat că procesul-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 15 septembrie 2020 (f.d.16), urmează a fi declarat nul, întrucât în conținutul acestuia nu se menționează mijlocul tehnic utilizat pentru stabilirea stării de ebrietate alcoolică a cet. *Negru Morel-Marius xxxx*, fapt care nu corespunde realității, or, la rubrica "*mijloace tehnice utilizate*" este făcută mențiunea "alcooltester "*Drager 7510*", la materialele cauzei penale fiind anexat și Certificatul de conformitate al acestuia, precum și Certificatul care confirmă că ofițerul de patrulare al Batalionului nr. 2 al Brigăzii de

Patrulare a INP al 1GP, inspectorul superior Trofim Nikon a studiat Regulamentul cu privire la modul de utilizare a mijloacelor tehnice, inclusiv a mijloacelor de măsurare și aparatajului medical din dotarea poliției, de testare alcoolscoptică "Drager 6810" și "Drager 7510" și este admis la utilizarea acestora în procesul de depistare și documentare a cazurilor de constatare a stării de ebrietate (f.d.22).

A relatat că, anexarea ulterioară a Certificatului de conformitate, nu probează faptul că acesta a fost prezent la momentul testării cu acest dispozitiv.

Totodată a enunțat că, declarațiile agenților constatați în instanța de judecată sunt contradictorii cu cele făcute în fața organului de urmărire penală.

Astfel, consideră că, acestea nefiind pertinente, nu pot fi puse la baza stabilirii vinovăției lui Negru Morel-Marius, deoarece creează confuzii și o mulțime de întrebări neelucidate de organul de urmărire penală.

La fel, a menționat că, prima instanță nu a dat o apreciere corectă a acțiunilor de documentare de către agenții de circulație, deși din declarațiile acestora reiese încălcarea procedurii de documentare, întocmirea actelor și aducerea la cunoștința persoanei a rezultatelor și procedurii de contestare în caz de dezacord.

A relatat că a fost încălcat termenul de recunoaștere a lui Negru Morel-Marius Lazăr în calitate de bănuț. Or, conform Ordonanței privind începerea urmăririi penale din 17 septembrie 2020 cauza penală a fost pornită în privința persoanei Negru Morel-Marius Lazăr, dar nu pe faptul comiterii unei infracțiuni.

Astfel la 15.09.2020 în privința lui Negru Morel-Marius Lazăr a fost dispusă înlăturarea de la conducerea vehiculului și ridicarea permisului de conducere, iar recunoașterea lui Negru Morel-Marius în calitate de învinuit la 02 decembrie 2020 a fost efectuată cu încălcarea termenelor.

Totodată, a relatat că măsura preventivă aplicată privind la anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport este una abuzivă și neîntemeiată.

În ansamblu, a considerat că, prima instanță a efectuat constatări pripite privind vinovăția inculpatului, acordând probelor administrate de partea acuzării o apreciere defectuoasă, bazată în exclusivitate pe presupuneri, fapt ce contravine prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2022, recursul declarat a fost respins cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1 Instanța de recurs, analizând probele anexate la materialele cauzei, cercetate atât în cadrul primei instanțe, cât și în instanța de recurs, și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, a constatat dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Analizând și apreciind probele prin prisma prevederilor art. 101 Codul de procedură penală, instanța de recurs, a constatat că, Negru Morel-Marius Lazăr a comis infracțiunea imputată acestuia, și că

acțiunile au fost corect calificate de către prima instanță - "conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat".

Instanța de recurs, a menționat că, argumentele invocate de avocatul inculpatului în cererea de recurs, au fost combătute prin probatoriul cercetat în prima instanță. Logica evenimentelor a versiunii părții acuzării s-a regăsit la cauza respectivă, care în coroborare cu probele prezentate dovedesc vinovăția inculpatului. Doar negarea faptului comiterii infracțiunii nu poate proba nevinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.

Totodată, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat, instanța de recurs a apreciat-o ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărită pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificată ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale. Astfel, poziția inculpatului Negru Morel-Marius Lazăr susținută în prima instanță, potrivit căreia nu recunoaște vina în comiterea infracțiunii imputate, este una declarativă și formală, exprimată cu scopul de a evita răspunderea penală.

Instanța de recurs a apreciat critic argumentul invocat de partea apărării precum că, documentarea cazului lui Negru Morel-Marius Lazăr a fost efectuată cu încălcarea dreptului la apărare și dreptul la un proces echitabil, or probele administrate și cercetate rezultă că acesta a fost informat că refuzul, împotrivirea sau eschivarea conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcooloscoptică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și a naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical constituie infracțiune.

Cu referire la alegațiile enunțate de avocatul inculpatului precum că, declarațiile agenților constatatori în instanța de judecată sunt contradictorii cu cele făcute în fața organului de urmărire penală, instanța de recurs li-a considerat nefondate, or, în baza art. 108 alin. (4) Cod de procedură penală, martorul este prevenit de răspunderea penală pentru declarații false, fapt notat în procesul-verbal al ședinței de judecată. În cele din urmă, instanțelor de judecată le revine sarcina de a aprecia ponderea declarațiilor martorului și de a evalua credibilitatea acestora.

A considerat că, declarațiile martorilor Trofim Nikon și Chiriac Ion sunt pertinente și concludente și veridice, deoarece sunt consecutive, logice, se coroborează atât între ele, cât și se confirmă prin celelalte probe administrate la cauză.

Cu referire la alegațiile părții apărării precum că, prima instanță nu a dat o apreciere corectă acțiunilor de documentare de către agenții de circulație, instanța de recurs, a menționat, că vinovăția inculpatului Negru Morel-Marius Lazăr s-a confirmat prin cumulul de probe prezentate conform învinuirii înaintate.

La fel, instanța de recurs, nu a reținut alegația invocată de avocatul inculpatului *Astafiev Valeri*, prin care și-a exprimat dezacordul cu

acțiunile de urmărire penală și anume că a fost încălcat termenul de recunoaștere în calitate de bănuț, or, la caz, procesul-verbal de înlăturare de la conducerea vehiculului și procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor din 15.09.2020, prin care a fost ridicat permisul de conducere românesc cu nr. I00323679S, eliberat la 04 ianuarie 2013 pe numele lui Negru Morel-Marius Lazăr și automobilul de model "xxxxx" cu n/î xxxx de la Negru Morel-Marius Lazăr, nu constituie măsuri preventive în sensul art. 175 alin. (3), pct.5, 5/1 Cod de procedură penală.

În acest context, instanța de recurs, a conchis că, în speță nu a fost încălcat termenul de menținere în calitate de bănuț, or, în privința inculpatului Negru Morel-Marius Lazăr nu au fost aplicate careva măsuri preventive, iar ridicarea permisului de conducere și înlăturarea de la conducerea mijlocului de transport, nu poate fi echivalat cu aplicarea unei măsuri preventive, deoarece această acțiune nu a fost îndeplinită de o persoană abilitată.

La fel, a menționat instanța de recurs că, potrivit procesului-verbal de audiere în calitate de *bănuț*, ulterior *învinuit*, inculpatul Negru Morel-Marius Lazăr a fost asistat de apărător, iar careva obiecții ultimii nu au înaintat, astfel că în speță nu poate fi invocat încălcarea dreptului inculpatului la apărare.

Instanța de recurs, verificând legalitatea și temeinicia sentinței atacate, a conchis că, urmează a fi respinse solicitările părții recurente și reține în acest sens ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a stabilit în acțiunile inculpatului existența componentei infracțiune imputate.

Cu referire la stabilirea pedepsei penale, instanța de recurs, a relatat că, prima instanță la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și, în conformitate cu prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și de scopul pedepsei stabilite asupra corectării și reeducării vinovatului.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de recurs, a declarat recurs în anulare avocatul *Astafiev Valeri* în numele condamnatului Negru Morel-Marius Lazăr, prin care a solicitat casarea integrală a deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanța de apel, în alt complet de judecată.

5.1. În susținerea cererii de recurs în anulare recurentul a invocat că, la documentarea cazului condamnatului *Negru Morel-Marius xxxx* i-a fost încălcat dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil.

Consideră că, din materialele cauzei se atestă cert și fără echivoc că agenții constatatori nu au respectat prevederile pct. 11, 13, 16 din Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea de Guvern nr. 296 din 16.04.2009.

Invocă că, aceste încălcări poartă un caracter agravant deoarece *Negru Morel-Marius Lazăr* fiind cetățean străin care nu cunoaște legislația Republicii Moldova, urma să beneficieze de o redare explicită și detaliată a drepturilor și obligațiilor sale și să fie însoțit de angajații

Inspectoratului Național de Securitate Publică al Inspectoratului General al Poliției la cea mai apropiată instituție medicală abilitată pentru prelevarea probelor biologice.

În consecință, anexarea ulterioară a certificatului de conformitate nu probează faptul că, acesta a fost prezent la momentul testării cu acest dispozitiv.

Conform procesului-verbal privind constatarea faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică din 15 septembrie 2020, nu sunt indicate date referitor la numărul și seria de identificare a aparatului folosit și mențiunea despre anexarea la procesul verbal respectiv a certificatului în cauză.

Menționează că, instanța de fond urma să admită solicitarea părții apărării privind excluderea materialelor procesului contravențional preluate în prezenta cauză penală, or acestea au fost anexate cu încălcarea prevederilor art. 94 Cod de procedură penală în lipsa procesului-verbal de cercetare a documentelor anexate și ordonanța organului de urmărire penală.

Consideră că, instanța de fond la adoptarea sentinței de condamnare a inculpatului, a ignorat prevederile art. art. 157 alin. (2), pct. 5), 51), 182, 182¹, 63 alin. (2), pct. 2), 65, 230 alin. (2), 251 alin. (1) Cod de procedură penală, art. 7 alin. (2) Cod penal.

Invocă în recursul în anulare temeiurile prevăzute la art. 427 alin (1), pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, unde deciziile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de apel.

Consideră partea apărării că, instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, fiind prezentă discrepanța între cele reținute de instanță, ignorarea unor aspecte evidente, ce au avut drept consecință pronunțarea unei concluzii nemotivate, or, s-a stabilit, că adoptând soluția enunțată, instanța de apel, contrar prevederilor 414 Cod de procedură penală, nu și-a motivat soluția corespunzător, deci nu a examinat cauza obiectiv, sub toate aspectele și nu a adus motive pertinente pe care s-ar întemeia soluția.

Menționează că, nepronunțarea instanței de apel asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului apelului. Astfel, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu-din punct de vedere al coroborării lor.

Decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date, pronunțarea instanței de apel nu trebuie să fie una superficială și fără o argumentare cuvenită.

La cazul dedus judecății observă că, instanța de apel deși era investită cu dreptul de a verifica legalitatea și temeinicia sentinței instanței de fond, a trecut cu vederea peste erorile admise de către prima instanță, ne luând în considerație faptul că, instanța de fond nu s-a expus în sentință asupra mijloacelor materiale de probă.

Concluzionează că, de către partea acuzării nu a fost depusă o referință asupra cererii de recurs depusă de partea apărării în interesele

inculpatului. Or, această acțiune a acuzatorului de stat fiind obligatorie, iar în lipsa acesteia instanța este în imposibilitate de a se expune asupra poziției acuzării și respectiv de ași motiva corespunzător decizia adoptată.

La fel invocă că, nu au fost apreciate fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete de fapt și drept invocate în învinuirea formulată inculpatului, neindicând clar și concludent motivele pentru care a admis probele acuzării și a respins probele apărării.

6. Împotriva recursului în anulare, procurorul în secția judiciar penală, *Crijanovschii Sergiu*, a depus referință, prin care solicită respingerea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat.

În motivarea referinței, procurorul menționează că, reieșind din hotărârile contestate ale instanțelor de fond, se relevă în mod concludent că acestea au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția condamnatului cu încadrarea juridică a acțiunilor în strictă conformitate cu prevederile normelor codului penal și de procedură penală, prin aprecierea tuturor probelor părții acuzării și apărării în corespundere cu prescripțiile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal consideră că, acesta urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

Conform art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, *părțile pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Conform, art. art. 453 alin. (1), 455 alin. (2) pct. 3) - 5), 3 alin. (1) Cod de procedură penală, *prevăd că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.*

În conformitate cu prevederile art.452 alin.(1) Cod de procedură penală, *Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2), 3) Cod de procedură penală și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești după epuizarea căilor ordinare de atac.*

Potrivit deciziei instanței de recurs se constată că, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2022, a decis respingerea recursului declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Potrivit art. 38, pct. 3) Cod de procedură penală, *Curtea de Apel ca instanță de recurs, judecă recursurile împotriva hotărârilor judecătoreștilor, care, potrivit legii, nu pot fi atacate cu apel.*

La fel, potrivit art. 437 alin. (1), pct. 1) Cod de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs, sentințele pronunțate de judecătorii privind infracțiunile ușoare pentru săvârșirea cărora legea prevede în exclusivitate pedeapsa nonprivativă de libertate.*

Colegiul penal reține că, acțiunile condamnatului *Negru Morel-Marius Lazăr*, au fost încadrate juridic în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal – *”conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate cu grad avansat”*.

Astfel, având în vedere că, infracțiunea imputată condamnatului se regăsește în categoria infracțiunilor ușoare conform art. 16 alin. (2) Cod penal, Curtea de apel Chișinău ca instanță de recurs, just și legal a judecat recursul împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 25 mai 2022.

Colegiul penal, lecturând recursul în anulare declarat de către avocatul *Astafiev Valeri* în numele condamnatului *Negru Morel-Marius Lazăr*, a constatat că acesta invocă ca temei prevederile art. 427 alin. (1), pct. 6), 8), 16) Cod de procedură penală, temeiuri ce pot fi înaintate doar la repararea erorilor de drept comise de instanțele de fond și de apel și doar pentru constatarea admisibilității unui recurs ordinar.

În continuare, Colegiul penal notează că, susceptibilă de a fi atacată cu recurs în anulare este hotărârea irevocabilă în urma exercitării căilor ordinare de atac, reglementate de capitolul IV, Secțiunea I și a II-a a Codului de procedură penală – *calea apelului și a recursului ordinar*.

În acest context, se notează că potrivit prevederilor art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, *pot fi atacate hotărârile judecătorești irevocabile, în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată, sau în cazul în care Curtea Europeană a Drepturilor Omului, informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii, iar alin. (2) a aceluiași articol prevede că recursul în anulare este inadmisibil, dacă nu se întemeiază pe temeiurile prevăzute de acest articol sau este declarat repetat.*

Potrivit art. 6 pct. 44) Cod de procedură penală, *viciul fundamental în cadrul procedurii precedente, care a afectat hotărârea pronunțată, reprezintă o încălcare esențială a drepturilor și libertăților garantate de Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova și de alte legi naționale*.

Raportând normele citate, la textul recursului declarat, se constată că, recurentul nu a invocat în ce constă viciul fundamental care ar afecta hotărârea atacată, nu a indicat care drepturi prevăzute de Convenția pentru Apărarea drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, de alte tratate internaționale, de Constituția Republicii Moldova sau de alte Legi naționale, au fost încălcate și a omis să argumenteze ilegalitatea hotărârii contestate, fără a respecta cerința prevăzută de art. 455 alin. (2), pct. 7) Cod de procedură penală, care prevede obligația de a indica în cererea de recurs în anulare, conținutul și motivele recursului în anulare, cu menționarea cazurilor prevăzute de art. 453 Cod de procedură penală și cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate, iar colegiul penal din oficiu nu poate completa.

În acest sens, Colegiul penal menționează că, din oficiu nu poate completa și/ sau expune asupra unor chestiuni care nu sunt reflectate

în recursul în anulare, or, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele Legii.

Astfel, completarea cererii de recurs în anulare, cu argumente de drept, care cu desăvârșire lipsesc și care ar suplini-o din oficiu, este contrară principiului contradictorialității ce guvernează întregul proces penal.

Totodată, la caz este pertinentă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, în care, unul din aspectele fundamentale ale preeminenței dreptului, este principiul securității raporturilor juridice, care cere, „*inter alia*” că, atunci când instanțele judecătorești dau o apreciere finală unei chestiuni, constatarea lor să nu mai poată fi pusă în discuție (*cauza Brumărescu vs România, Nr.28342/95&62, 28 octombrie 1999*).

Acest principiu insistă asupra faptului că nici o parte la proces nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri judecătorești definitive și executorii doar în scopul reluării procesului de judecată și al unei noi soluționări a cauzei. Competența de revizuire a instanțelor supreme trebuie exercitată pentru a corecta erorile de drept și omisiunile justiției, nu și pentru a efectua o reexaminare a cauzei.

În acest context, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursului în anulare declarat, pe motiv ca nu îndeplinește cerințele de conținut.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2), pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către avocatul *Astafiev Valeri* în numele condamnatului Negru Morel-Marius Lazăr, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iulie 2022, în cauza penală în privința lui Negru Morel-Marius xxxxx, pe motiv că nu îndeplinește cerințele de conținut.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 02 februarie 2023.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Plămădeală Ghenadie

Cobzac Elena